

¹Wo ist denn dein Freund hin gegangen, o du schönste unter den Weibern? Wo hat sich dein Freund hin gewandt? So wollen wir mit dir ihn suchen.²Mein Freund ist hinabgegangen in seinen Garten, zu den Würzgärtlein, daß er weide in den Gärten und Rosen breche.³Mein Freund ist mein, und ich bin sein, der unter den Rosen weidet.⁴Du bist schön, meine Freundin, wie Thirza, lieblich wie Jerusalem, schrecklich wie Heerscharen.⁵Wende deine Augen von mir; denn sie verwirren mich. Deine Haare sind wie eine Herde Ziegen, die am Berge Gilead herab gelagert sind.⁶Deine Zähne sind wie eine Herde Schafe, die aus der Schwemme kommen, die allzumal Zwillinge haben, und es fehlt keiner unter ihnen.⁷Deine Wangen sind wie ein Ritz am Granatapfel zwischen deinen Zöpfen.⁸Sechzig sind der Königinnen und achtzig der Keksweiber, und der Jungfrauen ist keine Zahl.⁹Aber eine ist meine Taube, meine Fromme, eine ist ihrer Mutter die Liebste und die Auserwählte ihrer Mutter. Da sie die Töchter sahen, priesen sie dieselbe selig; die Königinnen und Keksweiber lobten sie.¹⁰Wer ist, die hervorbricht wie die Morgenröte, schön wie der Mond, auserwählt wie die Sonne, schrecklich wie Heerscharen?¹¹Ich bin hinab in den Nußgarten gegangen, zu schauen die Sträuchlein am Bach, zu schauen, ob die Granatbäume blühten.¹²Ich wußte nicht, daß meine Seele mich gesetzt hatte zu den Wagen Ammi-Nadibs.¹³7:1 Kehre wieder, kehre wieder, o Sulamith! kehre wieder, kehre wieder, daß wir dich schauen! Was sehet ihr an Sulamith? Den Reigen zu

¹أَيْنَ ذَهَبَ حَبِيبُكَ أَتَيْتُهَا الْجَمِيلَةَ بَيْنَ النِّسَاءِ. أَيْنَ تَوَجَّهَ حَبِيبُكَ فَتَطْلُبُهُ مَعَكَ.²حَبِيبِي تَرَلَّ إِلَى جَنَّتِهِ، إِلَى خَمَائِلِ الطَّيِّبِ، لِيَرْعَى فِي الْجَنَّاتِ، وَيَجْمَعَ السَّوْسَنَ.³أَنَا لِحَبِيبِي وَحِيبِي لِي. الرَّاعِي بَيْنَ السَّوْسَنِ. أَنْتِ جَمِيلَةٌ يَا حَبِيبَتِي كَبْرِصَةً، حَسَنَةً كَأَوْرُسَلِيمَ، مُرْهِبَةً كَجَيْشٍ بِالْوَيْةِ.⁵حَوْلِي عَنِّي عَيْنُكَ فَإِنَّهُمَا قَدْ غَلَبَتَانِي. سَعْرُكَ كَقَطِيعِ الْمَعْزِ الرَّابِضِ فِي جِلْعَادَ.⁶أَسْتَائِثُكَ كَقَطِيعِ نِعَاجٍ صَادِرَةٍ مِنَ الْعَسَلِ، اللُّوَاتِي كُلِّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ وَلَيْسَ فِيهَا عَقِيمٌ.⁷كَفَلَقَ رُمَاتِي خَذُكَ تَحْتَ ثَقَابِكَ.⁸هَلْ سِتُونَ مَلِكَةً وَتَمَانُونَ بَسْرِيَّةً وَعَدَارَى يَلَا عَدَدٍ.⁹وَاحِدَةٌ هِيَ خَمَامَتِي كَامِلَتِي. الْوَجِيدَةُ لَأَمَّهَا هِيَ. عَقِيلَةُ وَالِدَتِهَا هِيَ. رَأَتْهَا الْبَنَاتُ فَطَوَّوْنَهَا. الْمَلِكَاثُ وَالسَّرَارِيُّ فَمَدَحَتَهَا.¹⁰مَنْ هِيَ الْمُسْرِقَةُ مِثْلَ الصَّبَاحِ، جَمِيلَةُ كَالْقَمَرِ، طَاهِرَةٌ كَالشَّمْسِ، مُرْهِبَةٌ كَجَيْشٍ بِالْوَيْةِ.¹¹تَرَلْتُ إِلَى جَنَّةِ الْجُورِ لِأَنْظُرَ إِلَى خُصْرِ الْوَادِي، وَلَأَنْظُرَ، هَلْ أَفْعَلُ الْكَرْمِ. هَلْ تَوَّرَ الرُّمَانُ.¹²فَلَمْ أَشْعُرْ إِلَّا وَقَدْ جَعَلْتَنِي تَفْسِي بَيْنَ مَرْكَبَاتِ قَوْمٍ شَرِيفٍ.¹³ارْجِعِي، ارْجِعِي يَا سُولَمِيثُ. ارْجِعِي، ارْجِعِي فَتَنْظُرَ إِلَيْكَ.

Mahanaim.